

บทที่ 6

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการทดลอง

1. องค์ประกอบทางเคมีของกากข้าวมอลต์สดที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ มีวัตถุแห้ง 16.42 เปอร์เซ็นต์ อินทรีย์วัตถุ 96.37 เปอร์เซ็นต์ โปรตีนhydray 24.79 เปอร์เซ็นต์ ไขมัน 13.20 เปอร์เซ็นต์ เยื่อใยhydray 20.04 เปอร์เซ็นต์ คาร์โบไฮเดรตที่ย่อยได้ง่าย 33.94 เปอร์เซ็นต์ เยื่อใยที่ละลายในค่าง 68.35 เปอร์เซ็นต์ เยื่อใยที่ละลายในกรด 22.14 เปอร์เซ็นต์ (โภชนาทั้งหมดคิดเป็นร้อยละของวัตถุแห้ง)
2. การย่อยได้ของวัตถุแห้งที่ศึกษาโดยวิธีการย่อยได้แบบดั้งเดิม (convention method) พบว่า อาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์มีการย่อยของวัตถุแห้งมีแนวโน้มสูงกว่าที่ระดับอื่นๆ (65.21 เปอร์เซ็นต์; $P>0.05$)
3. จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโภชนาที่อาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สดทั้ง 4 ระดับที่ศึกษาโดยวิธีการย่อยได้แบบดั้งเดิม (convention method) ซึ่งให้เห็นว่า อาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์มีค่าสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของ อินทรีย์วัตถุ โปรตีน รวม ไขมัน เยื่อใยที่ละลายในค่าง และเยื่อใยที่ละลายในกรดสูงกว่าที่ระดับอื่นๆ
4. โภชนาทรวมย่อยได้ ของอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 0 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์ มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่า อาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 0 เปอร์เซ็นต์ จะมีค่าสูงกว่าที่ระดับ 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์ (79.35 79.18 และ 78.76 เปอร์เซ็นต์) ($P>0.05$) และพบว่า โภชนาทรวมย่อยได้ที่ได้จากการคำนวณของอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 0 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงกว่าอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 30 เปอร์เซ็นต์ (76.18 เปอร์เซ็นต์) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ส่วนพลังงานรวม พลังงานใช้ประโยชน์ได้ และพลังงานสูญเสียเพื่อการให้นม ของอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สดทั้ง 4 ระดับมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่มีแนวโน้มว่ากลุ่มที่ได้รับอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์มีค่าสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

5. ค่าสัมประสิทธิ์การย่อยได้ที่บริเวณลำไส้เล็กของวัตถุแห้ง อินทรีย์วัตถุ และโปรตีน helyab ในลำไส้เล็กของสัตว์ทดลองที่ได้รับอาหารที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงที่สุด (30.24 29.24 และ 67.13 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

6. ระดับของการข้าวมอลต์สดที่เพิ่มขึ้นในอาหารทดลองทำให้ปริมาณโปรตีน helyab ที่ผ่านไปยังลำไส้เล็กของสัตว์ทดลองมีความแตกต่างกันคือมีค่าอยู่ในช่วง 388.20 – 411.03 กรัมต่อวัน จึงส่งผลให้ ปริมาณ โปรตีน helyab ที่หายไปบริเวณลำไส้เล็กซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่ใช้ประโยชน์ได้โดยตัวสัตว์ นั้นมีค่าแตกต่างกันด้วยโดยมีค่าอยู่ในช่วง 287.69 – 374.51 กรัมต่อวัน ซึ่งจากการทดลองพบว่า อาหารที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์ นั้นมีปริมาณ โปรตีน helyab ที่ใช้ประโยชน์ได้โดยตัวสัตว์มีค่าสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$)

7. ความเป็นกรด – ด่าง ภายในกระเพาะมักต์ต์ว์ทดลองที่ได้รับอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สดทั้ง 4 ระดับ พบร่วม ความเป็นกรด – ด่าง สัตว์ทดลองที่ได้รับอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 0 10 และ 30 เปอร์เซ็นต์ มีความเป็นกรด- ด่างในกระเพาะมักหลังได้รับอาหารในตอนเช้า 1 ชั่วโมง ต่ำกว่าทุกๆชั่วโมง สัตว์ทดลองที่ได้รับอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์ มีความเป็นกรด – ด่าง ในกระเพาะมักหลังได้รับอาหาร ในตอนเช้า 2 ชั่วโมง ต่ำกว่าทุกๆชั่วโมง แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 6.71 – 6.81 ซึ่งเหมาะสมต่อการเจริญเติบโต และการทำงานของจุลินทรีย์ประเภทที่ย่อยเยื่อ มากกว่าประเภทที่ย่อยแป้ง

8. ปริมาณแอมโมเนียในโตรเจนที่เกิดขึ้นภายในกระเพาะมักของสัตว์ทดลองที่ได้รับอาหารทดลองที่ผสมกากข้าวมอลต์สดทั้ง 4 ระดับ มีค่าสูงที่สุดในชั่วโมงที่ 1 หลังได้รับอาหารเช้าแล้ว (10.85 11.20 12.78 และ 11.03 มิลลิกรัม เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ในชั่วโมงถัดไปจนใกล้เคียงระดับ 3 - 8 มิลลิกรัม เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นระดับของแอมโมเนียในโตรเจนที่เหมาะสมต่อการสังเคราะห์โปรตีนของจุลินทรีย์

9. ปริมาณกรดไบมันระหว่างได้โดยรวม ปริมาณกรดอะซิติก ปริมาณกรดบิวทิริกของสัตว์ทดลอง ที่ได้รับอาหารที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงกว่าที่ระดับอื่นๆ (72.13 48.81 และ 7.64 ไมโคร ไมลต์ต่อมิลลิลิตรตามลำดับ) ($P<0.05$) ปริมาณกรดโพธิโอนิกของสัตว์ทดลองที่ได้รับอาหารที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 0 เปอร์เซ็นต์ มีแนวโน้มสูงกว่าที่ระดับอื่นๆ แต่ไม่พบความแตกต่างทางสถิติกับที่ระดับ 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์ ในส่วนของสัดส่วนของปริมาณกรดอะซิติกต่อปริมาณกรดโพธิโอนิก ของสัตว์ทดลองที่ได้รับอาหารที่ผสมกากข้าวมอลต์สด 20 เปอร์เซ็นต์ มีแนวโน้มสูงที่สุด ($P>0.05$)

10. การพสมภาคข้าวมอลต์สคในอาหารขันเพื่อใช้เลี้ยงโคนมในระยะให้นมพบว่า

10.1 ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมดของโคทดลองที่ได้รับอาหารในกลุ่มที่ไม่พสมด้วยภาคข้าวมอลต์สค และกลุ่มที่พสมด้วยภาคข้าวมอลต์สค พบร่วมกันทั้งสองกลุ่มนี้มีปริมาณอาหารที่กินได้ใกล้เคียงกันคือ เท่ากับ 11.30 และ 11.10 กิโลกรัม/ตัว/วัน หรือเท่ากับ 3.19 และ 3.02 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โดยเป็นส่วนของอาหารขัน 5.98 และ 5.59 กิโลกรัม/ตัว/วัน และเป็นส่วนของอาหารหารยาบ 5.32 และ 5.52 กิโลกรัม/ตัว/วัน ซึ่งปริมาณอาหารของโคทั้ง 2 กลุ่มที่กินได้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

10.2 ปริมาณน้ำนมที่ได้จากโคลุ่มที่ได้รับอาหารที่ไม่พสมภาคข้าวมอลต์สคและกลุ่มที่ได้รับอาหารที่พสมด้วยภาคข้าวมอลต์สค มีค่าเท่ากับ 9.82 และ 10.00 กิโลกรัม/ตัว/วัน โดยพบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ซึ่งแสดงว่าโคได้รับอาหารที่มีปริมาณของโภชนาที่ใกล้เคียงกัน และเพียงพอต่อการผลิตน้ำนมของโค จึงส่งผลให้ความสามารถผลิตน้ำนมได้เป็นปกติ และยังแสดงให้ทราบด้วยว่า การพสมภาคข้าวมอลต์สคในอาหารโคนมนั้นไม่ส่งผลกระทบในด้านลบต่อการผลิตน้ำนมของโค

10.3 อาหารทดลองที่พสมด้วยภาคข้าวมอลต์สคที่โคนมได้รับทำให้องค์ประกอบทางเคมีของน้ำนม เช่น ไขมันนม ปริมาณไขมันนม โปรตีนนม และโটส ปริมาณของแข็งทั้งหมด ปริมาณของแข็งไม่รวมไขมันนม มีค่าใกล้เคียงกันกับอาหารทดลองที่ไม่พสมภาคข้าวมอลต์สค โดยไม่มีผลกระทบต่องค์ประกอบทางเคมีของน้ำนม แต่พบว่าโคลุ่มที่ได้รับอาหารที่พสมด้วยภาคข้าวมอลต์สค มีปริมาณ โปรตีนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับอาหารที่ไม่พสมภาคข้าวมอลต์สค (327.37 และ 292.26 กรัมตามลำดับ) ($P<0.05$)

10.4 การนำภาคข้าวมอลต์สคมาใช้เป็นวัตถุดิบ เป็นแหล่งโปรตีนในอาหารโคนม โดยใช้ทดสอบอาหาร โปรตีนที่มีราคาสูง สามารถลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตน้ำนมและทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีรายได้สูงขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะ

- ระดับที่เหมาะสมของการใช้ภาคข้าวมอลต์สคในอาหารขันเพื่อทดสอบแหล่งโปรตีนหารายที่มีราคาแพง เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาทั้งหมดที่ได้รายงานมาพบว่า น้ำจฉ่ายที่ระดับ 20 เปอร์เซ็นต์ เพราะจากการศึกษาการย่อยได้ในตัวสัตว์ไม่ว่าจะเป็นแบบวิธีดึงเดินหรือวิธีการใช้สารบ่งชี้ต่างก็ให้ผลไปในแนวทางเดียวกันคือ ค่าสัมประสิทธิ์การย่อยได้มีแนวโน้มสูงที่สุด และเมื่อ

นำไปใช้เลี้ยงโครคุณกีไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการผลิตน้ำนม และองค์ประกอบทางเคมีของน้ำนมลดลงแต่อย่างใด และยังช่วยลดต้นทุนในการผลิตน้ำนมอีกด้วย

2. ภาคข้าวมอลต์สดสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบแหล่งโปรตีนในอาหารโคนม โดยทั่วไปแหล่งโปรตีนอื่นที่มีราคาสูงได้ เช่น ภาคถั่วเหลือง เนื่องจากภาคข้าวมอลต์สดมีปริมาณโปรตีนรวมก่อนข้างสูง อีกทั้งมีราคาต่ำ และการนำภาคข้าวมอลต์สดมาใช้ยังเป็นการช่วยลดปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

3. การตอบสนองในด้านการให้ผลผลิตยังไม่ชัดเจนมากในการใช้ภาคข้าวมอลต์สดผสมในอาหารขั้นพื้อทั่วไปแหล่งโปรตีนใหญ่ที่มีราคาแพง อาจเนื่องจากว่า โคนมที่ใช้ในการทดลองให้ผลในระดับปานกลาง (ประมาณ 9-12 กิโลกรัมต่อวัน) ดังนั้น ควรจะมีการศึกษาเพิ่มเติมในโคนมที่ให้นมในระดับสูง (มากกว่า 15 กิโลกรัมต่อวัน ขึ้นไป)

4. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าภาคข้าวมอลต์สดมีเยื่อไยอยู่สูง (20.04 เปอร์เซ็นต์) น่าจะมีการศึกษาการใช้ภาคข้าวมอลต์สดทดแทนอาหารพยานบางส่วนสำหรับโคนมโดยผสมเป็นอาหารผสมครบส่วน (Total Mixed Ration, TMR) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ผลผลิต

5. ควรมีการศึกษาแหล่งของโปรตีนที่มีราคาถูกอื่นๆ ใน การใช้ทดแทนแหล่งโปรตีนที่มีราคาแพง เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ของอาหาร ลดต้นทุนในการผลิต และทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีรายได้เพิ่มขึ้น